Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia komora)

z 3. júla 2013 *

„Ochranná známka Spoločenstva — Prihláška slovnej ochrannej známky Spoločenstva NEO — Absolútne dôvody zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 — Rozsah preskúmania, ktoré má vykonať odvolací senát — Skúmanie veci samej podmienené prípustnosťou odvolania — Článok 59 a článok 64 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 — Povinnosť odôvodnenia — Článok 75 nariadenia č. 207/2009 — Preskúmanie skutkového stavu ex offo — Článok 76 nariadenia č. 207/2009“

Vo veci T-236/12,

Airbus SAS, so sídlom v Blagnacu (Francúzsko), v zastúpení: G. Würtenberger a R. Kunze, advokáti,

žalobca,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: O. Mondéjar Ortuño, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 23. februára 2012 (vec R 1387/2011-1) týkajúcemu sa prihlášky slovného označenia NEO ako ochrannej známky Spoločenstva,

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora),

v zložení: predseda komory O. Czúcz (spravodajca), sudcovia I. Labucka a D. Gratsias,

tajomník: T. Weiler, referentka,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 29. mája 2012,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 28. septembra 2012,

po pojednávaní z 12. marca 2013,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 23. decembra 2010 podal žalobca, Airbus SAS, prihlášku ochrannej známky Spoločenstva na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) podľa nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).

2 Ochrannou známkou, o ktorej zápis sa žiadalo, je slovné označenie NEO.

3 Tovary a služby uvedené v prihláške patria do tried 7, 12 a 39 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a pre každú z týchto tried zodpovedajú tomuto opisu:

— trieda 7: „Letecké motory; stroje a obrábacie stroje, najmä na výrobu a opravu leteckých motorov; iné motory ako motory pre pozemné vozidlá; spojky a prevodovky (okrem spojok a prevodoviek do pozemných vozidiel); iné turbíny ako turbíny pre pozemné vozidlá; (pomocné) pohonné jednotky; časti a spojovacie časti pre uvedené výrobky“;

— trieda 12: „Vozidlá; pozemné, vzdušné, vodné alebo železničné dopravné prostriedky; lietadlá; vesmírne stroje; satelity; nosné rakety; aerostatické balóny; konštrukcie lietadiel; letecké prístroje, stroje a zariadenia; vrtule; vojenské prepravné vozidlá určené najmä na prepravu vzdušnou cestou; časti a spojovacie časti pre všetky uvedené výrobky“;

— trieda 39: „Navigačné služby; letecká doprava; služby skladovania lietadiel a častí lietadiel; služby zberu a recyklácie lietadiel a častí lietadiel; služby certifikácie a opätovnej certifikácie vozidiel; technické letové skúšky; služby riadenia leteckej prepravy; služby leteckej bezpečnosti; služby prevádzkovania letísk; služby zásobovania paliva pre vozidlá; služby zásobovania letu“.

4 ÚHVT listom z 10. mája 2011 doručil žalobcovi svoje rozhodnutie, podľa ktorého na základe článku 7 ods. 1 písm. b) a c) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 nebol prípustný zápis ochrannej známky pre tovary uvedené v prihláške a patriace do tried 7 a 12. Bol však povolený zápis pre služby patriace do triedy 39.

5 Dňa 6. júla 2011 podal žalobca proti tomuto rozhodnutiu na ÚHVT odvolanie, ktorým navrhoval zrušenie rozhodnutia v celom rozsahu.

6 Rozhodnutím z 23. februára 2012 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) prvý odvolací senát ÚHVT zamietol odvolanie.

7 Odvolací senát najprv uviedol, že v súlade s článkom 64 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 má právomoc pokračovať *ex offo* v skúmaní prihlášky z hľadiska všetkých absolútnych dôvodov zamietnutia uvedených v článku 7 nariadenia, pričom nie je nijako obmedzený úvahou prieskumového pracovníka. Dospel k záveru, že má právomoc opätovne začať skúmanie, aj pokiaľ ide o služby, pre ktoré prieskumový pracovník zápis schválil.

8 Odvolací senát najprv skúmal odvolanie z hľadiska článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009. V tejto súvislosti uviedol, že v predmetnom prípade sú tovary a služby určené tak širokej verejnosti, ako aj odbornej verejnosti. Podľa neho spotrebiteľ vzhľadom na povahu tovarov a služieb prejavuje vysoký stupeň pozornosti. Usúdil tiež, že odborná verejnosť už vzhľadom na svoj názov prejavuje vyšší stupeň pozornosti.

9 Odvolací senát ďalej skonštatoval, že napadnuté označenie sa skladá z predpony „neo“, ktorá znamená „nový“ prinajmenšom v šiestich jazykoch Európskej únie: v angličtine, vo francúzštine, v nemčine, gréčtine, španielčine a portugalčine. Skutočnosť, že slovný prvok „neo“ sa nikdy nevyskytuje samotný a že sa vždy používa ako predpona, tento záver nemení. Podľa neho má totiž pojem „neo“ na rozdiel od iných predpôn jasný a osobitný význam. Okrem toho slovo „neo“ existuje samostatne a v novogréčtine znamená „nový“. Odvolací senát okrem toho konštatoval, že vo vyššie spomenutých jazykoch príslušný spotrebiteľ odvodzuje zo samotného pojmu „neo“, že tento pojem odkazuje na niečo nové, moderné alebo na niečo, čo je v súlade s najnovším technologickým vývojom. Preto je predmetné označenie jednoducho chváliace a je určené na zvýraznenie kladných vlastností tovarov a služieb chránených prihlasovanou ochrannou známkou.

10 Odvolací senát z toho vyvodil, že označenie NEO môže vo vnímaní príslušnej skupiny verejnosti slúžiť na označenie podstatnej a žiaducej vlastnosti tovarov a služieb, pre ktoré sa žiadal zápis. V tejto súvislosti usúdil, že skutočnosť, že tovary alebo služby sú nové alebo modernizované s pomocou posledných technologických noriem, je pre príslušných spotrebiteľov príťažlivou vlastnosťou bez ohľadu na to, či ide o odbornú verejnosť alebo o členov širokej verejnosti.

11 Odvolací senát ďalej skúmal odvolanie z hľadiska článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009. V tejto súvislosti uviedol, že slovo „neo“ je druhové a používa sa v rôznych kontextoch ako chváliaci alebo propagujúci pojem, odkazujúci na niečo, čo je buď nové, alebo na niečo, čo je v súlade s najnovším technologickým vývojom. Podľa neho nič neodvádza príslušného spotrebiteľa od bežného zmyslu skúmaného slova. Preto nie je v slove „neo“ nič, čo by nad rámec jeho základného chváliaceho alebo propagujúceho významu umožňovalo príslušnej skupine verejnosti ľahko a okamžite si ho zapamätať ako rozlišujúcu ochrannú známku pre dotknuté tovary a služby. Odvolací senát z toho vyvodil, že príslušná skupina verejnosti nevníma prihlasovanú ochrannú známku tak, že označuje pôvod všetkých tovarov, na ktoré sa vzťahuje.

12 Napokon odvolací senát usúdil, že prihlasovanú ochrannú známku nemožno posúdiť tak, že jej zápis je prípustný len z toho dôvodu, že je možné, že ÚHVT schválil označenia, ktoré žalobca považuje za podobné.

13 Odvolací senát preto dospel k záveru, že prihlasovaná ochranná známka nemá žiadnu rozlišovaciu spôsobilosť umožňujúcu odlíšiť tovary a služby, pre ktoré sa žiadal zápis, v zmysle článku 7 ods. 1 bodov b) a c) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, a teda že postup „prieskumového pracovníka, ktorý zamietol zápis napadnutej ochrannej známky“, bol správny.

Návrhy účastníkov konania

14 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

15 ÚHVT navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu o neplatnosť v celom rozsahu,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

16 Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza štyri žalobné dôvody založené po prvé na porušení článku 64 ods. 1 a článku 59 nariadenia č. 207/2009, po druhé na porušení článku 7 ods. l písm. b) a c) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, po tretie na porušení článku 75 nariadenia č. 207/2009 a po štvrté na porušení článku 76 nariadenia č. 207/2009.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 64 ods. 1 a článku 59 nariadenia č. 207/2009

17 Prvým žalobným dôvodom žalobca tvrdí, že odvolací senát tým, že pokračoval v skúmaní prihlášky ochrannej známky Spoločenstva týkajúcej sa služieb patriacich do triedy 39, pre ktoré prieskumový pracovník zápis schválil, porušil článok 64 ods. 1 a článok 59 nariadenia č. 207/2009.

18 ÚHVT popiera tvrdenia žalobcu a uvádza, že odvolací senát konal primerane v súlade s ustanoveniami nariadenia č. 207/2009 a judikatúrou.

19 Treba konštatovať, že tento žalobný dôvod kladie otázku právomoci odvolacieho senátu ÚHVT, na ktorý podal prihlasovateľ ochrannej známky odvolanie proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka, skúmať prihlášku predmetnej ochrannej známky Spoločenstva z hľadiska absolútnych dôvodov zamietnutia pre všetky tovary a služby uvedené v prihláške, pričom prieskumový pracovník síce povolil zápis pre služby, no rozhodol zamietnuť zápis pre tovary, a odvolateľ navrhoval, aby odvolací senát zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu.

20 V tejto súvislosti odvolací senát usúdil, že na základe článku 64 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 má právomoc znova *ex offo* preskúmať prihlášku ochrannej známky Spoločenstva pre všetky tovary a služby uvedené v prihláške z hľadiska všetkých absolútnych dôvodov zamietnutia uvedených v článku 7 nariadenia, hoci prieskumový pracovník už povolil zápis pre služby uvedené v tejto prihláške.

21 Treba konštatovať, že podľa článku 64 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 odvolací senát v nadväznosti na skúmanie veci samej rozhodne o odvolaní a že pri takomto postupe môže vykonávať právomoci oddelenia, ktoré vydalo napadnuté rozhodnutie. Z tohto ustanovenia vyplýva, že v dôsledku odvolania proti rozhodnutiu o zamietnutí zápisu prieskumovým pracovníkom môže odvolací senát vykonať nové úplné skúmanie veci samej vo vzťahu k prihláške tak z hľadiska právneho stavu, ako aj z hľadiska skutkového stavu, čiže v tomto prípade sám rozhodnúť o prihláške tak, že ju zamietne, alebo ju vyhlási za dôvodnú, čím potvrdí alebo zruší napadnuté rozhodnutie (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora z 13. marca 2007, ÚHVT/Kaul, C-29/05 P, Zb. s. I-2213, body 56 a 57).

22 Táto právomoc vykonať nové úplné skúmanie veci samej vo vzťahu k prihláške tak z hľadiska právneho stavu, ako aj z hľadiska skutkového stavu však podlieha prípustnosti odvolania na odvolací senát (pozri analogicky uznesenie Súdneho dvora z 2. marca 2011, Claro/ÚHVT, C-349/10 P, neuverejnené v Zbierke, bod 44).

23 V tejto súvislosti článok 59 prvá veta nariadenia č. 207/2009 spresňuje, že „každý účastník konania sa môže odvolať proti rozhodnutiu, ktorým mu nebolo vyhovené“. Z tohto ustanovenia vyplýva, že účastníci konania pred ÚHVT môžu podať na odvolací senát odvolanie proti rozhodnutiu prijatému v nižšom stupni len v rozsahu, v akom toto rozhodnutie zamietlo ich požiadavky alebo návrhy. Pokiaľ rozhodnutie prijaté v nižšom stupni naopak vyhovelo požiadavkám účastníka konania, nemá tento účastník konania aktívnu legitimáciu na podanie odvolania na odvolací senát [pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu zo 14. decembra 2011, Völkl/ÚHVT – Marker Völkl (VÖLKL), T-504/09, bod 55 a tam citovanú judikatúru].

24 Z článku 59 prvej vety nariadenia č. 207/2009 vyplýva, že pokiaľ tak ako v tejto veci prieskumový pracovník zamietol prihlášku ochrannej známky Spoločenstva len pre tovary uvedené v tejto prihláške, pričom povolil zápis pre služby uvedené v tejto prihláške, odvolanie podané prihlasovateľom ochrannej známky na odvolací senát sa môže platne vzťahovať len na skutočnosť, že prieskumový pracovník zamietol povolenie zápisu pre tovary uvedené v prihláške. Uvedený prihlasovateľ sa naopak nemôže platne odvolať na odvolací senát proti povoleniu takéhoto zápisu pre služby zo strany prieskumového pracovníka.

25 Preto hoci je pravda, že v tomto prípade podal žalobca na odvolací senát odvolanie, ktorým navrhoval zrušenie rozhodnutia prieskumového pracovníka v celom rozsahu, platí tiež, že na základe článku 59 prvej vety nariadenia č. 207/2009 bol na odvolací senát platne podaný návrh len v rozsahu, v akom boli v nižšom stupni návrhy žalobcu zamietnuté.

26 Z toho vyplýva, že odvolací senát prekročil hranice svojej právomoci tak, ako je definovaná v článku 64 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 59 prvou vetou nariadenia, keďže *ex offo* znova preskúmal prihlášku ochrannej známky Spoločenstva pre služby uvedené v tejto prihláške z hľadiska absolútnych dôvodov zamietnutia uvedených v článku 7 nariadenia č. 207/2009 a keďže určil, že prihlasovaná ochranná známka nemá žiadnu rozlišovaciu spôsobilosť umožňujúcu odlíšiť tieto služby v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) a c) a článku 7 ods. 2 uvedeného nariadenia.

27 Preto treba napadnuté rozhodnutie zrušiť v rozsahu, v akom bola prihlasovaná ochranná známka vyhlásená za opisnú a bez akejkoľvek rozlišovacej spôsobilosti v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) a c) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, pokiaľ ide o služby patriace do triedy 39, pre ktoré prieskumový pracovník zápis povolil.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 7 ods. l písm. b) a c) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009

28 Podľa žalobcu odvolací senát nepreukázal, že predpona „neo“, vnímaná oddelene, má jasný a osobitný význam, ktorý dotknuté odborné kruhy dokážu okamžite rozoznať. Navyše ak by sa zohľadnila skutočnosť, že dotknuté odborné kruhy sa stretnú s ochrannou známkou NEO v „prihlasovanej forme“, čiže s veľkými písmenami, používanou ako slogan bez spojenia s akýmkoľvek (textovým) kontextom, napríklad na trupe lietadla, nikto by nemohol naozaj popierať to, že tá istá ochranná známka sa bude považovať za označenie pôvodu s rozlišovacou spôsobilosťou.

29 ÚHVT tvrdí, že žalobca nepreukázal, že grécki spotrebitelia by nevnímali pojem „neo“ tak, že má opisný, a nie rozlišovací význam, pokiaľ ide o dotknuté tovary a služby. Ako je uvedené v bode 25 napadnutého rozhodnutia, pojem „neo“ v gréčtine existuje samostatne a znamená „nový“. Je rozumne možné predpokladať, že spomedzi príslušných spotrebiteľov budú prinajmenšom grécki spotrebitelia hneď vnímať tento pojem tak, že má priamo opisný a chváliaci význam, a to, že predmetné tovary a služby sú nové. Tvrdenia žalobcu týkajúce sa písania pojmu „neo“ veľkými písmenami alebo jeho používania v osobitných kontextoch neumožňujú vyvážiť dojem spotrebiteľov pri pohľade na tento pojem.

30 Treba uviesť, že keďže z analýzy prvého žalobného dôvodu vyplýva, že napadnuté rozhodnutie treba zrušiť pre porušenie článku 64 ods. 1 v spojení s článkom 59 nariadenia č. 207/2009 v rozsahu, v akom bola prihlasovaná ochranná známka vyhlásená za ochrannú známku bez akejkoľvek rozlišovacej spôsobilosti pre služby, pre ktoré prieskumový pracovník zápis povolil, treba sa týmto žalobným dôvodom založeným na porušení článku 7 ods. l písm. b) a c) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 zaoberať len z hľadiska tovarov, pre ktoré prieskumový pracovník zápis zamietol.

31 Pokiaľ ide v prvom rade o výhradu založenú na nedodržaní článku 7 ods. l písm. c) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, treba pripomenúť, že podľa článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 sa do registra nezapíšu ochranné známky, ktoré tvoria výlučne označenia alebo znaky, ktoré môžu slúžiť v obchode na označenie druhu, kvality, množstva, zamýšľaného účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu alebo času výroby tovarov alebo poskytovania služieb, prípadne iných vlastností tovarov alebo služieb.

32 Na to, aby sa na označenie vzťahoval zákaz uvedený v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, je potrebné, aby malo s predmetnými tovarmi alebo službami dostatočne priamu a konkrétnu spojitosť, ktorá by dotknutej skupine verejnosti mohla umožniť okamžite a bez ďalšieho rozmýšľania vnímať opis predmetných tovarov alebo služieb alebo niektorej z ich vlastností. V tejto súvislosti treba spresniť, že voľba výrazu „vlastnosť“ uskutočnená normotvorcom zdôrazňuje skutočnosť, že označeniami, ktoré sú predmetom tohto ustanovenia, sú iba tie označenia, ktoré slúžia na označovanie vlastnosti tovarov alebo služieb obsiahnutých v prihláške, ktorú zainteresované kruhy ľahko rozpoznajú. Zápis označenia možno teda odmietnuť na základe článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 iba vtedy, ak možno rozumne predpokladať, že ho zainteresované kruhy skutočne identifikujú ako opis jednej z uvedených vlastností [pozri rozsudok Všeobecného súdu z 24. apríla 2012, Leifheit/ÚHVT (EcoPerfect), T-328/11, neuverejnený v Zbierke, bod 16 a tam citovanú judikatúru].

33 Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 zákazom zápisu takýchto označení alebo údajov ako ochranných známok Spoločenstva sleduje cieľ všeobecného záujmu, ktorý vyžaduje, aby označenia alebo údaje opisujúce vlastnosti tvarov alebo služieb, pre ktoré sa zápis žiada, mohol voľne používať každý. Toto ustanovenie teda bráni tomu, aby boli takéto označenia alebo znaky vyhradené pre jediný podnik z dôvodu ich zápisu ako ochrannej známky [pozri rozsudok Všeobecného súdu z 10. februára 2010, O2 (Germany)/ÚHVT (Homezone), T-344/07, Zb. s. II-153, bod 20 a tam citovanú judikatúru].

34 Okrem toho z článku 7 ods. 2 nariadenia č. 209/2007 vyplýva, že zápis označenia sa musí zamietnuť, pokiaľ má opisný charakter alebo pokiaľ nemá rozlišovaciu spôsobilosť v jazyku členského štátu, hoci v inom členskom štáte by ho bolo možné zapísať [pozri rozsudok Všeobecného súdu z 23. novembra 2011, Geemarc Telecom/ÚHVT – Audioline (AMPLIDECT), T-59/10, neuverejnený v Zbierke, bod 24 a tam citovanú judikatúru].

35 V tomto prípade treba konštatovať, že odvolací senát v bode 24 napadnutého rozhodnutia správne usúdil, že tovary uvedené v prihláške predmetnej ochrannej známky sú určené tak širokej verejnosti, ako aj odbornej verejnosti a že táto príslušná skupina verejnosti prejaví vysoký stupeň pozornosti.

36 Žalobca nepopiera, že slovo „neo“ v novogréčtine existuje samostatne a v tomto jazyku znamená „nový“, ako uviedol odvolací senát v bode 25 napadnutého rozhodnutia.

37 Pokiaľ ide o používanie označenia NEO v novogréčtine pre tovary uvedené v prihláške, treba usúdiť, že príslušný spotrebiteľ odvodí bez zložitého myšlienkového postupu zo samotného pojmu, že odkazuje na niečo nové, moderné alebo na niečo, čo je v súlade s najnovším technologickým vývojom, a že v tomto jazyku je toto označenie jednoducho chváliace a určené na zvýraznenie kladných vlastností tovarov chránených prihlasovanou ochrannou známkou, ako konštatoval odvolací senát v bode 26 napadnutého rozhodnutia. Odvolací senát sa pri uvedení týchto úvah totiž oprel o skutočnosti vyplývajúce z praktickej skúsenosti získanej vo všeobecnosti z predaja tovarov, a mal právo to urobiť [pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu zo 14. decembra 2011, Vuitton Malletier/ÚHVT – Friis Group International (Zobrazenie poistného zariadenia), T-237/10, neuverejnený v Zbierke, bod 49].

38 V tejto súvislosti nie je relevantné, že príslušná skupina verejnosti prejavuje vysoký stupeň pozornosti.

39 Ako správne poukazuje ÚHVT, v tejto súvislosti tiež nie je relevantné, že označenie, ktoré bolo predmetom prihlášky, je napísané veľkými písmenami a musí sa používať ako slogan. Treba totiž pripomenúť, že podľa judikatúry Všeobecného súdu je slovná ochranná známka známkou tvorenou výlučne písmenami, slovami alebo skupinami slov, písanými tlačeným písmom v bežnej podobe bez

osobitného grafického prvku. Ochrana, ktorá vyplýva zo zápisu slovnej ochrannej známky, sa týka slova uvedeného v prihláške, a nie osobitných grafických alebo štylistických aspektov, v ktorých sa táto ochranná známka môže prípadne prejaviť [pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. mája 2008, Radio Regenbogen Hörfunk in Baden/ÚHVT (RadioCom), T-254/06, neuverejnený v Zbierke, bod 43 a tam citovanú judikatúru]. Vzhľadom na tieto úvahy treba tvrdenia žalobcu založené na písaní pojmu „neo“ napísané veľkými písmenami a na jeho používaní ako slogan zamietnuť ako nedôvodné.

40 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že pokiaľ ide o tovary uvedené v prihláške, odvolací senát správne usúdil, že označenie NEO je z pohľadu príslušnej skupiny verejnosti ovládajúcej novogréčtinu opisné. Keďže identifikácia opisného charakteru ochrannej známky, o ktorej zápis sa žiada, v časti Únie predstavuje dostatočný dôvod na zamietnutie jej zápisu na základe článku 7 ods. 1 písm. c) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, nie je potrebné vyjadriť sa k prípadnému opisnému charakteru označenia pre predmetné tovary v iných jazykoch uvedených v napadnutom rozhodnutí.

41 Výhradu založenú na nedodržaní článku 7 ods. l písm. c) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 preto treba zamietnuť.

42 Pokiaľ ide v druhom rade o výhradu založenú na nedodržaní článku 7 ods. l písm. b) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, treba pripomenúť, že existuje určité prekrývanie pôsobností článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 a článku 7 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia v tom zmysle, že opisné označenia uvedené v článku 7 ods. 1 písm. c) tohto nariadenia rovnako nemajú rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) toho istého nariadenia. Druhé z týchto ustanovení sa odlišuje od prvého ustanovenia tým, že zahŕňa všetky okolnosti, za ktorých označenie nie je spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jedného podniku od tovarov alebo služieb iných podnikov (rozsudok Súdneho dvora z 10. marca 2011, Agencja Wydawnicza Technopol/ÚHVT, C-51/10 P, Zb. s. I-1541, body 46 a 47).

43 V tejto veci odvolací senát založil svoj záver o neexistencii rozlišovacej spôsobilosti ochrannej známky, o ktorej zápis sa žiadalo, na opisnom charaktere predmetného označenia, pričom v bode 34 napadnutého rozhodnutia konštatoval, že slovo „neo“ je druhové a používa sa v rôznych kontextoch ako chváliaci alebo propagujúci pojem, odkazujúci na niečo, čo je buď nové, alebo na niečo, čo je v súlade s najnovším technologickým vývojom, a že nič neodvádza príslušného spotrebiteľa od bežného zmyslu skúmaného slova.

44 Ako bolo uvedené v bode 40 vyššie, označenie NEO sa pre tovary uvedené v prihláške musí z pohľadu príslušnej skupiny verejnosti ovládajúcej novogréčtinu posúdiť ako opisné v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009. V súlade s judikatúrou citovanou v bode 42 vyššie toto samotné konštatovanie opisného charakteru označenia NEO stačí na usúdenie, že v novogréčtine a z pohľadu príslušnej skupiny verejnosti tiež nemá rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, pokiaľ ide o tovary uvedené v prihláške.

45 Keďže neexistencia rozlišovacej spôsobilosti ochrannej známky, o ktorej zápis sa žiadalo, v časti Únie predstavuje dostatočný dôvod na zamietnutie jej zápisu na základe článku 7 ods. 1 písm. b) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, nie je potrebné vyjadriť sa k jej prípadnému opisnému charakteru v iných jazykoch uvedených v napadnutom rozhodnutí.

46 Z toho vyplýva, že odvolací senát mohol bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, dospieť k záveru, že označenie NEO nemá žiadnu rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 pre tovary uvedené v prihláške.

47 Druhý žalobný dôvod preto musí byť zamietnutý ako nedôvodný.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 75 nariadenia č. 207/2009

48 Tretím žalobným dôvodom žalobca tvrdí, že odvolací senát porušil článok 75 nariadenia č. 207/2009, keďže neprihliadol na skoršiu prax zápisov na ÚHVT a na vnútroštátnych úradoch členských štátov Únie a keďže nezohľadnil rozhodnutia ÚHVT zaoberajúce sa ochrannou známkou NEO. Tvrdí, že odvolací senát vydal rozhodnutie protirečiace praxi ÚHVT bez toho, aby objektívne a detailne odôvodnil svoj odlišný názor. Usudzuje, že odvolací senát nezohľadnením zápisov ochrannej známky NEO v členských štátoch Únie porušil jeho právo byť vypočutý, ako aj jeho právo na úplné odôvodnenie rozhodnutia. Navyše argumentácia odvolacieho senátu, podľa ktorej predpona „neo“ znamená „nový“ prinajmenšom v šiestich jazykoch Európskej únie, nerešpektuje požiadavky uvedené v článku 75 nariadenia č. 207/2009. Podľa žalobcu je táto argumentácia príliš neurčitá na to, aby mu umožnila určiť dosah dôvodov zamietnutia. Naopak sa od neho údajne vyžaduje, aby vedel, vo vzťahu ku ktorým konkrétnym členským štátom odvolací senát usúdil, že platí zamietnutie, a to vzhľadom na skutočnosť, že by mohol mať záujem o premenu svojej prihlášky ochrannej známky Spoločenstva na národné prihlášky.

49 ÚHVT popiera tvrdenia žalobcu a tvrdí, že odvolací senát nebol viazaný svojou skoršou praxou, ani praxou vnútroštátnych úradov, a že v tejto súvislosti uviedol správne odôvodnenie. Okrem iného zdôrazňuje, že článok 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 stanovuje, že odsek 1 uvedeného ustanovenia sa bude uplatňovať napriek skutočnosti, že dôvody zamietnutia existujú iba v časti Únie. V tejto veci odvolací senát konkretizoval aspoň šesť jazykov, v ktorých je ochranná známka opisná. ÚHVT tiež tvrdí, že konanie o premene upravené v nariadení č. 207/2009 zostáva len možnosťou pre prihlasovateľa ochrannej známky, čiže výhrada založená na nemožnosti určiť územný dosah zamietnutia s cieľom prípadnej žiadosti o premenu sa týka len budúcej a neistej právnej situácie. Žalobca sa však pri odôvodnení svojho záujmu na návrhu zrušenia napadnutého aktu nemôže odvolávať na budúce a neisté situácie.

50 Pokiaľ ide v prvom rade o tvrdenia založené na nedodržaní rozhodovacej praxe ÚHVT, treba pripomenúť, že ÚHVT je povinný vykonávať svoje právomoci v súlade so všeobecnými zásadami práva Únie. S ohľadom na zásadu rovnosti zaobchádzania a na zásadu riadnej správy veci verejných je ÚHVT povinný zohľadňovať už prijaté rozhodnutia o podobných prihláškach a s mimoriadnou pozornosťou skúmať, či je alebo nie je potrebné rozhodnúť v rovnakom zmysle. Uplatňovanie týchto zásad však musí byť uvedené do súladu s dodržiavaním zásady zákonnosti. Preto sa osoba, ktorá podá prihlášku označenia ako ochrannej známky, nemôže vo svoj prospech odvolávať na prípadnú nezákonnosť vykonanú voči inej osobe, aby tak získala totožné rozhodnutie. Navyše z dôvodov právnej istoty a konkrétne riadnej správy vecí verejných musí byť skúmanie akejkoľvek prihlášky veľmi prísne a úplné, aby sa predišlo tomu, že ochranné známky budú zapísané nenáležite. Takéto skúmanie sa tak musí vykonať v každom konkrétnom prípade. Zápis označenia ako ochrannej známky totiž závisí od špecifických kritérií uplatniteľných v rámci skutkových okolností konkrétneho prípadu, ktoré majú preveriť, či sa na dotknuté označenie vzťahuje niektorý z dôvodov zamietnutia [pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 8. novembra 2012, Hartmann/ÚHVT (Nutriskin Protection Complex), T-415/11, neuverejnený v Zbierke, bod 36 a tam citovanú judikatúru].

51 V tejto veci odvolací senát na základe úplného skúmania a s prihliadnutím na vnímanie príslušnej skupiny verejnosti dospel k záveru, že ochranná známka, o ktorej zápis sa žiadalo, predstavuje v novogréčtine zjavný údaj o povahe a vlastnosti tovarov uvedených v prihláške. Ako vyplýva z bodov 40 až 46 vyššie, tento záver sám osebe stačí na to, aby sa uznalo, že zápisu slovného označenia NEO ako ochrannej známky Spoločenstva bránia, pokiaľ ide o predmetné tovary, absolútne dôvody zamietnutia podľa článku 7 ods. 1 písm. b) a c) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009. Z toho vyplýva, že na rozdiel od tvrdení žalobcu bolo posúdenie jeho prihlášky slovného označenia NEO ako ochrannej známky Spoločenstva pre tovary uvedené v prihláške vykonané spôsobom, ktorý je v súlade s judikatúrou, na základe správneho výkladu a správneho uplatnenia článku 7 ods. 1 písm. b) a c) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.

52 Preto pokiaľ je zákonnosť napadnutého rozhodnutia týkajúceho sa zapísateľnosti označenia NEO ako ochrannej známky Spoločenstva pre predmetné tovary preukázaná priamo na základe článku 7 ods. 1 písm. b) a c) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, z judikatúry citovanej v bode 50 vyššie vyplýva, že ju nemožno spochybniť len na základe skutočnosti, že odvolací senát sa v tomto prípade nepripojil k rozhodovacej praxi ÚHVT.

53 Pokiaľ ide v druhom rade o tvrdenia založené na nerešpektovaní praxe zápisov na vnútroštátnych úradoch členských štátov, je vhodné pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že zápisy už vykonané v členských štátoch sú len údajmi, na ktoré sa môže na účely zápisu ochrannej známky Spoločenstva prihliadať bez toho, aby boli rozhodujúce [pozri rozsudok Všeobecného súdu z 22. mája 2012, Asa/ÚHVT – Merck (FEMIFERAL), T-110/11, neuverejnený v Zbierke, bod 52 a tam citovanú judikatúru]. Keďže režim Spoločenstva týkajúci sa ochranných známok je autonómny systém, ÚHVT a prípadne súd Únie nie sú viazané rozhodnutím vydaným na úrovni členského štátu, ktorým bola uznaná zapísateľnosť označenia ako vnútroštátnej ochrannej známky [pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. júla 2008, Reber/ÚHVT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, Zb. s. II-1927, bod 45 a tam citovanú judikatúru].

54 Keďže v tejto veci je zákonnosť napadnutého rozhodnutia týkajúceho sa zapísateľnosti prihlasovaného označenia ako ochrannej známky Spoločenstva pre predmetné tovary preukázaná priamo na základe článku 7 ods. 1 písm. b) a c) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 (pozri bod 51 vyššie), nemožno ju spochybniť len na základe skutočnosti, že odvolací senát sa nepripojil k rozhodovacej praxi určitých vnútroštátnych úradov členských štátov.

55 Pokiaľ ide v treťom a poslednom rade o výhradu založenú na nedodržaní článku 75 nariadenia č. 207/2009 v tom zmysle, že argumentácia odvolacieho senátu je údajne príliš neurčitá, žalobca odvolaciemu senátu v podstate vytýka, že vo všeobecnosti tvrdil, že predpona „neo“ znamená „nový“ v „prinajmenšom šiestich jazykoch Európskej únie“. Žalobca uvádza, že toto konštatovanie mu neumožňuje prijať rozhodnutie týkajúce sa členských štátov, v ktorých by mohol dosiahnuť premenu svojej prihlášky ochrannej známky Spoločenstva na národnú prihlášku na základe článku 112 a nasl. nariadenia č. 207/2009. Keďže žalobca môže požiadať o premenu len v členských štátoch, kde sa neuplatňuje dôvod zamietnutia zo strany ÚHVT, bola potrebná detailná analýza právnej situácie týkajúca sa rôznych členských štátov. Odvolací senát tým, že mu takúto detailnú analýzu neposkytol, porušil článok 75 nariadenia č. 207/2009.

56 Podľa článku 112 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 207/2009 sa premena prihlášky ochrannej známky Spoločenstva alebo ochrannej známky Spoločenstva na prihlášku národnej ochrannej známky neuskutoční so zreteľom na ochranu v členskom štáte, kde sa v súlade s rozhodnutím ÚHVT uplatňujú na prihlášku ochrannej známky Spoločenstva alebo na ochrannú známku Spoločenstva dôvody zamietnutia zápisu alebo dôvody zrušenia alebo neplatnosti.

57 Treba však pripomenúť, že toto ustanovenie ukladá ÚHVT len povinnosť rešpektovať obsah takéhoto rozhodnutia, pokiaľ existuje. Naopak toto ustanovenie sa nemôže odchýliť od článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, ktorý stanovuje, že absolútne dôvody zamietnutia vymenované v odseku 1 uvedeného ustanovenia sa budú uplatňovať napriek skutočnosti, že tieto dôvody zamietnutia existujú iba v časti Únie. Výklad článku 112 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 207/2009, podľa ktorého je odvolací senát rozhodujúci o odvolaní proti zamietnutiu prihlášky prieskumovým pracovníkom z dôvodu nie rozlišovacieho, ale opisného charakteru prihlasovanej ochrannej známky v zmysle článku 7 ods. l písm. b) a c) nariadenia č. 207/2009 povinný pristúpiť k detailnej analýze rozlišovacej spôsobilosti označenia vo všetkých členských štátoch, hoci je zjavné, že vo vnímaní príslušnej skupiny verejnosti a pre tovary alebo služby uvedené v prihláške má opisný charakter v jazyku niektorého členského štátu, by skreslil obsah pravidla upraveného článkom 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.

58 Z toho vyplýva, že nič neumožňuje predpokladať, že cieľom článku 112 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 75 uvedeného nariadenia je tiež uložiť odvolaciemu senátu, rozhodujúcemu o odvolaní proti zamietnutiu prihlášky prieskumovým pracovníkom z dôvodu nie rozlišovacieho, ale opisného charakteru prihlasovanej ochrannej známky v časti Únie v zmysle článku 7 ods. l písm. b) a c) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, pristúpiť k detailnej analýze rozlišovacej spôsobilosti označenia pre tovary alebo služby uvedené v prihláške vo všetkých členských štátoch.

59 Tretí žalobný dôvod musí byť preto zamietnutý ako nedôvodný.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 76 nariadenia č. 207/2009

60 Štvrtým žalobným dôvodom žalobca tvrdí, že odvolací senát porušil článok 76 nariadenia č. 207/2009 tým, že nepodoprel svoje rozhodnutie dôkazmi o všeobecnom, chváliacom a reklamnom používaní označenia „neo“, vnímaného oddelene, v podnikateľskom styku najmä v oblasti činnosti, o ktorú tu ide, ako aj prinajmenšom v šiestich európskych jazykoch. Podľa neho sa odvolací senát uspokojil so všeobecnými a neodôvodnenými tvrdeniami bez skúmania skutkových okolností veci.

61 ÚHVT popiera tvrdenia žalobcu.

62 Treba pripomenúť, že hoci je pravda, že ÚHVT je na základe článku 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 povinný skúmať *ex offo* relevantné skutočnosti, ktoré by ho mohli viesť k uplatneniu absolútneho dôvodu zamietnutia upraveného v článku 7 ods. 1 toho istého nariadenia, stále platí, že vzhľadom na to, že žalobca sa odvoláva na rozlišovaciu spôsobilosť prihlasovanej ochrannej známky napriek analýze ÚHVT, povinnosť predložiť konkrétne a podložené údaje preukazujúce, že prihlasovaná ochranná známka má buď vnútornú rozlišovaciu spôsobilosť, alebo rozlišovaciu spôsobilosť nadobudnutú používaním, prináleží žalobcovi (rozsudok Súdneho dvora z 25. októbra 2007, Develey/ÚHVT, C-238/06 P, Zb. s. I-9375, body 49 a 50).

63 V tejto veci odvolací senát založil svoj záver o nie rozlišovacom, ale opisnom charaktere ochrannej známky, o ktorej zápis sa žiadalo, najmä na konštatovaní, že slovo „neo“ v novogréčtine existuje samostatne a v tomto jazyku znamená „nový“, čiže príslušná skupina verejnosti odvodí z označenia NEO v novogréčtine a pokiaľ ide o tovary uvedené v prihláške, že uvedené označenie odkazuje na niečo nové, moderné alebo na niečo, čo je v súlade s najnovším technologickým vývojom.

64 Ako bolo uvedené v bode 35 a nasl. vyššie, tento záver týkajúci sa nie rozlišovacieho, ale opisného charakteru ochrannej známky, o ktorej zápis sa žiadalo, v časti Únie, predstavuje dostatočný dôvod na zamietnutie jej zápisu na základe článku 7 ods. 1 písm. b) a c) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.

65 Okrem toho treba konštatovať, že žalobca neposkytol konkrétne a podložené údaje preukazujúce, že označenie NEO môže mať rozlišovací a nie opisný charakter vo vnímaní príslušnej skupiny verejnosti v novogréčtine, pokiaľ ide o tovary uvedené v prihláške.

66 Preto nemožno uznať tvrdenia založené na porušení zásady skúmania skutkových okolností *ex offo* na základe článku 76 nariadenia č. 207/2009. Štvrtý žalobný dôvod teda treba zamietnuť.

67 Keďže prvý žalobný dôvod založený na porušení článku 64 ods. 1 a článku 59 nariadenia č. 207/2009 je dôvodný, treba napadnuté rozhodnutie zrušiť v rozsahu, v akom bola ochranná známka, o ktorej zápis sa žiadalo, vyhlásená za opisnú a bez akejkoľvek rozlišovacej spôsobilosti v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) a c) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, pokiaľ ide o služby patriace do triedy 39, pre ktoré prieskumový pracovník zápis povolil. Keďže ostatné žalobné dôvody nie sú dôvodné, v zostávajúcej časti treba žalobu zamietnuť.

O trovách

68 Podľa článku 87 ods. 3 rokovacieho poriadku Všeobecného súdu môže Všeobecný súd rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania. Keďže v tejto veci bolo návrhu žalobcu vyhovené, len pokiaľ ide o služby, ktorých zápis prieskumový pracovník povolil, treba rozhodnúť, že každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) z 23. februára 2012 (vec R 1387/2011-1) sa zrušuje, pokiaľ ide o služby patriace do triedy 39 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.**

Czúcz Labucka Gratsias

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 3. júla 2013.

Podpisy